

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σε συνεργασία

κδβε
ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΠΑΡΟΚ ΜΕ ΤΟΝ **MAURICE STEGER**

ΠΑΡ **20.04.18**

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού
Η Κ.Ο.Θ. επικορηγείται και εποπτεύεται
από το Υ.Π.Ο.Α.

Σε συνεργασία

www.tssso.gr

Απαγορεύεται η φωτογράφιση
και η βιντεοσκόπηση
κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Η είσοδος στη συναυλία
επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.

Επιμέλεια εντύπου:
Νίκος Κυριακού
Σχεδιασμός εντύπου:
Fast Forward
Εκτύπωση:
ΑΡΙΩΝ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Γόχαν Ντέιβιντ Χάινεχεν (1689-1758):

Κοντσέρτο σε σολ μείζονα για βιολί, όμποε,
έγχορδα, φλάουτα,
όμποε και μπάσο κοντίνουο, S. 214

8'

Σόλο βιολί: Σίμος Παπάνας

Σόλο όμποε: Δημήτρης Κίτσος

Γκέοργκ Φίλιπ Τέλεμαν (1681-1767):

Κοντσέρτο σε ντο μείζονα
για φλάουτο με ράμφος,
έγχορδα και μπάσο κοντίνουο, TWV 51:C1

16'

Λεονάρντο Λίο (1694-1744):

Συμφωνία για δύο κόρνα, δύο όμποε,
έγχορδα και μπάσο κοντίνουο
από την όπερα 'Ανδρομάχη'

5'

Αντόνιο Βιβάλντι (1678-1741):

Κοντσέρτο σε ρε ελάσσονα για βιολί,
έγχορδα και μπάσο κοντίνουο, RV 246

10'

διάλειμμα

Τζουζέπε Σαμαρτίνι (1695-1750):

Κοντσέρτο σε φα μείζονα για
φλάουτο με ράμφος, έγχορδα
και μπάσο κοντίνουο

13'

Γιόζεφ Χάυντν (1732-1809):

Συμφωνία αρ.94 σε σολ μείζονα
(«της έκπληξης»)

24'

ΜΠΑΡΟΚ ΜΕ ΤΟΝ MAURICE STEGER

ΠΑΡ **20.04.18**

ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ | 20.30

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ/
ΦΛΑΟΥΤΟ ΜΕ ΡΑΜΦΟΣ
MAURICE STEGER

ΣΟΛΟ ΒΙΟΛΙ
ΣΙΜΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣ

ΣΟΛΟ ΟΜΠΟΕ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΙΤΣΟΣ

Ακούτε κάθε Τρίτη 18:00-18:30 την εκπομπή
Η Κ.Ο.Θ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ
με τον Θανάση Γαγάδη,
από τον 9,58 fm και το Γ' Πρόγραμμα

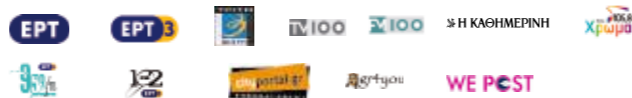

www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΡΩΝΙΑΣ

Johann David Heinichen (1689-1758): Κοντσέρτο σε σολ μείζονα για βιολί, όμποε, έγχορδα, φλάουτα, όμποε και μπάσο κοντίνουο, SeiH 214

I. Vivace II. Largo III. Allegro

Ο Γόχαν Ντέιβιντ Χάινεχεν ήταν ένας αξιοσέβαστος Γερμανός συνθέτης μπαρόκ και θεωρητικός της μουσικής που εργαζόταν στην περιώνυμη αυλή του Αυγούστου ΙΙ του Ισχυρού στη Δρέσδη. Ξεκίνησε ως παιδί-θαύμα, γράφοντας θρησκευτική μουσική για τις εκκλησίες της περιοχής του πριν συμπληρώσει καν την ηλικία των 12 ετών. Παρόλα αυτά το έργο του δεν θα ήταν ιδιαίτέρως γνωστό σήμερα, αν δεν το είχε διαδώσει ο μαέστρος Ράινχαρντ Γκέμπελ, μόλις στα τέλη του περασμένου αιώνα. Η λαμπερή, πολύχρωμη και γοητευτική γραφή του Χάινεχεν έχει έντονες επιρροές από τη σχολή της Γένοβας. Έγραψε συνολικά 16 κοντσέρτι γκρόσι και το SeiH 214 είναι το τρίτο εξ αυτών. Έχουν βρεθεί δύο εκδοχές του, εκ των οποίων η πρώτη είναι γραμμένη το 1715 στο Ντάρμσταντ και η δεύτερη γραμμένη δύο χρόνια αργότερα στη Βενετία, που τελικά πήρε τον αύξοντα αριθμό 215. Το κοντσέρτο γκρόσο είναι μια μορφή μπαρόκ κοντσέρτου που η μουσική εναλλάσσεται μεταξύ μίας μικρής ομάδας σολιστών και της ορχήστρας. Στο συγκεκριμένο έργο την ομάδα σολιστών αποτελούν ένα βιολί και ένα όμποε και την ορχήστρα συγκροτούν δύο βιολιά και δύο βιόλες, φλάουτα, όμποε και μπάσο κοντίνουο, το οποίο αποτελεί μία χαρακτηριστική τεχνική εκτέλεσης της μπαρόκ μουσικής, όπου μια μπάσα μελωδία (το συνεχές βάσιμο) αντιτίθεται σε μια ψηλή μελωδική γραμμή, αλλά και την υποστηρίζει. Το συνεχές βάσιμο παίζεται από ένα βαθύ όργανο, όπως τσέλο, βιόλα ντα γκάμπα ή φαγκότο και δημιουργεί το υπόβαθρο πάνω στο οποίο χτίζονται οι συγχορδίες που εκτελεί ένα πληκτροφόρο, όπως το τσέμπαλο και το εκκλησιαστικό όργανο ή ακόμη και ένα έγχορδο όπως το λαούτο. Ο συνθέτης αφήνει τον ερμηνευτή να επιλέξει το συνδυασμό που επιθυμεί. Η πραγματεία του Χάινεχεν για το μπάσο κοντίνουο έκανε τεράστια αίσθηση στην εποχή της αυξάνοντας πολύ το κύρος του συνθέτη. Το αλέγκρο αυτού του έργου χρησιμοποιήθηκε αργότερα και στο διάσημο ‘Κοντσέρτο για όμποε και βιολί, S.245’.

Georg Philipp Telemann (1681-1767): Κοντσέρτο σε ντο μείζονα για φλάουτο με ράμφος, έγχορδα και μπάσο κοντίνουο, TWV 51:C1

I. Allegretto II. Allegro III. Andante IV. Tempo di Minue

Ο Γκέοργκ Φίλιπ Τέλεμαν υπήρξε ένας από τους σπουδαιότερους συνθέτες της μπαρόκ μουσικής, αποτελώντας με τις καινοτομίες της γραφής του μία γέφυρα που ένωσε την ύστερη εποχή μπαρόκ με τον πρώιμο κλασικισμό. Είναι ίσως ο πολυγραφότερος συνθέτης που υπήρξε ποτέ και θεωρείται ως ένας μεγάλος ανανεωτής της γερμανικής μουσικής σχολής. Εκτός από συνθέτης υπήρξε σπουδαίος εκπαιδευτικός και θεωρητικός της μουσικής. Το ‘Κοντσέρτο σε ντο μείζονα, TWV51:C1’ το βρίσκουμε γραμμένο και για όμποε, εκτός της εκδοχής για φλάουτο με ράμφος. Χαρακτηρίζεται από το εκλεπτυσμένο του ύφος και το σπινθηροβόλο του πνεύμα. Ο Τέλεμαν ήταν ένας ευέλικτος συνθέτης που χρησιμοποιούσε επιρροές από διάφορα μέρη της Ευρώπης, κυρίως όμως τον γοήτευε η παραδοσιακή μουσική και οι χοροί των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης. Στο κοντσέρτο αυτό χρησιμοποιεί διάφορα φολκλόρ στοιχεία αυτών των περιοχών, χρησιμοποιώντας ενίοτε το φλάουτο με ράμφος στο ρόλο του τραγουδιστή. Σε όλη τη διάρκεια του έργου αναδεικνύει πλήρως τις σολιστικές δυνατότητες του συγκεκριμένου οργάνου. Δεν είναι βέβαιη η ακριβής ημερομηνία σύνθεσής του, όμως οι μελετητές την τοποθετούν μεταξύ 1725-35.

Leonardo Leo (1694-1744): Συμφωνία για δύο κόρνα, δύο όμποε, έγχορδα και μπάσο κοντίνουο από την όπερα ‘Ανδρομάχη

I. Allegro II. Amoroso III. Allegro

Ο Λεονάρντο Λίο ήταν ένας Ναπολιτάνος συνθέτης της εποχής μπαρόκ. Έγραψε πολλές όπερες και κυρίως θρησκευτικά έργα, με ένα χαρακτηριστικό συνθετικό ύφος που χαρακτηρίζεται από τεχνική αρτιότητα και προτάσσει τη λογική και την αξιοπρέπεια έναντι του πάθους και του συναισθηματισμού. Η τρίπρακτη όπερα ‘Ανδρομάχη’ είναι γραμμένη το 1742 και έκανε πρεμιέρα το Νοέμβριο του ίδιου χρόνου στη Νάπολη. Το λιμπρέτο της έγραψε ο Αντόνιο Σάλβι, βασισμένος στο ομώνυμο δράμα του Ρακίνα. Πρόκειται για μία από τις τελευταίες συνθέσεις του Λίο και είναι σίγουρα ένα από τα πλέον εκλεπτυσμένα και εκφραστικά του έργα. Γράφτηκε για τους εορτασμούς της ονομαστικής γιορτής του βασιλιά της Νάπολης, Καρόλου του 3ου. Η ‘Συμφωνία για δύο κόρνα, δύο όμποε, έγχορδα και μπάσο κοντίνουο’ συμπυκνώνει σε λιγότερα από 5’ λεπτά μουσικής τον εκφραστικό και μελωδικό πλούτο της όπερας.

Antonio Vivaldi (1678-1741): Κοντσέρτο σε ρε ελάσσονα για βιολί, έγχορδα και μπάσο κοντίνουο, RV 246

I. Allegro II. Largo III. Allegro ma non molto

Ο Αντόνιο Βιβάλντι έγραψε ένα πλήθος κοντσέρτων για σόλο βιολί εκ των οποίων 17 στην τονικότητα της ρε ελάσσονας. Τα 15 εξ αυτών αριθμούνται από το RV235 έως RV249, ενώ αργότερα έγραψε άλλα δύο σε ρε ελάσσονα. Γενικότερα στα κοντσέρτα του ο Βιβάλντι δίνει εξέχοντα ρόλο στο σολίστα στο θέμα της ανακεφαλαίωσης, με ένα μόνο ελάχιστο ποσοστό εξαιρέσεων, όπου του αρνείται ένα τελικό δεξιοτεχνικό πέρασμα. Σε όλα τα υπόλοιπα κοντσέρτα του αυτό το τελικό σόλο αποτελεί τον άξονα γύρω από τον οποίο συμβαίνουν τα πάντα, με σκοπό να αναδειχθεί στο έπακρο η δεξιοτεχνία του ερμηνευτή. Ακόμη

πιο σπάνια χρησιμοποιεί στην ανακεφαλαίωση πλήρως εξατομικευμένα σόλι και συνεχείς δεξιοτεχνικές επιδείξεις. Αυτό το πράττει όμως στο εντυπωσιακό ‘Κονστέρτο σε ρε ελάσσονα για βιολί, έγχορδα και μπάσο κοντίνουο, RV 246’ προσφέροντας στο σολίστα ένα ασυνήθιστα πολύπλοκο και γεμάτο ζωντάνια δεξιοτεχνικό πέρασμα και δίνοντας τη δυνατότητα για ένα περίτεχνο σόλο καπρίσιο ή μία αυτοσχέδια καντέντα, με αποτέλεσμα το έργο να αποτελεί πραγματική πρόκληση για κάθε βιρτουόζο βιολιστή.

Giuseppe Sammartini (1695-1750): Κοντσέρτο σε φα μείζονα για φλάουτο με ράμφος, έγχορδα και μπάσο κοντίνουο

I. Allegro II. Siciliano III. Allegro assai

Ο Τζουζέπε Σαμαρτίνι ήταν ένας Ιταλός συνθέτης της ύστερης εποχής μπαρόκ και του πρώιμου κλασικισμού. Με καταγωγή από το Μιλάνο, έγινε διάσημος γρήγορα ως συνθέτης και ως ομποΐστας, ακολουθώντας τα χνάρια του γνωστού Γάλλου ομποΐστα πατέρα του. Είχε μεγάλη επιτυχία στο εξωτερικό και κυρίως στις Βρυξέλλες και στο Λονδίνο, όπου πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του. Εκτός από το όμποε στο οποίο ήταν τόσο καλός που τον ονόμασαν ως τον ‘σπουδαιότερο ομποΐστα που είχε γνωρίσει ο κόσμος’, υπήρξε κορυφαίος σολίστ και στο φλάουτο με ράμφος. Με τα έργα του για τα δύο αυτά όργανα της οικογένειας των ξύλινων πνευστών κατάφερε να συμβάλλει στην πρόοδο και την εξέλιξή τους, αξιοποιώντας το ταλέντο και τη γνώση του πάνω σε αυτά. Ειδικότερα για το φλάουτο με ράμφο ήταν αυτός που συνέβαλλε στο να θεωρηθεί στην εποχή του επαγγελματικό και όχι ερασιτεχνικό όργανο. Το ‘Κοντσέρτο σε φα μείζονα για φλάουτο με ράμφος, έγχορδα και μπάσο κοντίνουο’ γράφτηκε αρχικά για φλαουτίνο.

Το **αλέγκρο** ανοίγει με ένα ριτορνέλο σαν αυτά που καθιέρωσε ο Βιβάλντι, αλλά πιο ελαφρύ, με σύντομες και χαρούμενες φράσεις χτισμένες πάνω σε μία λιτή γραμμή του μπάσου. Κατά τη διάρκεια αυτού του ανοίγματος εισέρχεται το φλάουτο με ράμφος

με ένα απροσδόκητο πέρασμα που μοιάζει με καντέντα, πριν ενωθεί με την ορχήστρα και οδηγήσει σε ένα πλήθος πολύχρωμων μελωδιών. Ένα σύντομο δεύτερο ριτορνέλο παρεμβάλλεται στα δεξιοτεχνικά περάσματα έως ότου επανέλθει το αρχικό, ολοκληρώνοντας το πρώτο μέρος με αυτό το ενδιαφέρον *da capo*.

Το αργό μέρος είναι ένα οδυνηρό **σπισλιάνο**, ένα είδος που καθιερώθηκε κατά την εποχή μπαρόκ και παρεμβάλλεται μεταξύ δύο μεγαλύτερων μερών προσδίδοντας ένα ποιμαντικό τόνο στην ατμόσφαιρα. Ελκυστικές χρωματικές πινελιές στολίζουν τη μελωδία, ενώ απότομες ρυθμικές εναλλαγές την περιβάλλουν με μυστήριο. Ένα διαρκές και ένα πιο σύντομο ορχηστρικό πέρασμα συνοδεύουν τις περιπλανήσεις του σολίστα.

Το **φινάλε** είναι ιδιαίτερα πολύπλοκο ρυθμικά και η υπενθύμιση του αρχικού ριτορνέλο γίνεται το ένασμα για να ξεκινήσει ένα είδος καντέντας και να ξεδιπλώσει το σολιστικό όργανο στη συνέχεια όλες τις αρετές του, προκαλώντας ένα ιδιαίτερα ευχάριστο αποτέλεσμα.

Franz Joseph Haydn (1732-1809):

Συμφωνία αρ.94 σε σολ μείζονα

(«της έκπληξης»)

I. Adagio cantabile, vivace assai II. Andante III. Menuetto IV. Allegro di molto

Κατά τη διάρκεια των δύο συνολικά ταξιδιών του στη Γηραιά Αλβιόνα, ο Γιόζεφ Χάυντν έγραψε τις 12 τελευταίες του συμφωνίες, που ονομάστηκαν γενικά ‘Συμφωνίες του Λονδίνου’. Η ‘Συμφωνία αρ.94 σε σολ μείζονα’ γράφτηκε το 1791, μέσα στο πλαίσιο διαφόρων καλλιτεχνικών εκδηλώσεων που οργάνωσε για το συνθέτη ο γνωστός μπρεσάριος της εποχής Johann Salomon. Η πρεμιέρα της δόθηκε τον ίδιο χρόνο στα Queen’s Concert Rooms με τον συνθέτη να διευθύνει από το *pianoforte*. Στην Αγγλία καθιερώθηκε η ονομασία ‘*Surprise Symphony*’ από το ξαφνικό χτύπημα του τύμπανου και ολόκληρης της ορχήστρας μέσα στη γενικότερη ηρεμία του δεύτερου μέρους. Ο μύθος λέει ότι ο συνθέτης έγραψε αυτό το ξαφνικό χτύπημα για να ξυπνή τους μισοκοιμισμένους ακροατές, όμως αυτό δεν το έχει επιβεβαιώσει ποτέ ο δημιουργός του, που γενικά πάντως αρέσκονταν στα αστεία. Σε βαθιά γεράματα εκμυστηρεύτηκε

στον βιογράφο του Georg August von Griesinger ότι το έκανε αφενός για να εντυπωσιάσει και αφετέρου για να μην μπορέσει να τον επισκιάσει ο μαθητής του Ignace Joseph Pleyel, ο οποίος είχε κλείσει μία σειρά συναυλιών στο Λονδίνο την εποχή της πρεμιέρας της ‘*Surprise Symphony*’.

Το **πρώτο μέρος** ξεκινά με μία αργή λυρική εισαγωγή των ξύλινων πνευστών που απαντάται από τα έγχορδα, σε έναν επαναλαμβανόμενο με κάποιες παραλλαγές στη συνέχεια ρυθμικό διάλογο, έως ότου φτάσουμε στην κορύφωση. Το κυρίως θέμα εισάγεται από τα πρώτα βιολιά με μία απαλή συνοδεία των δεύτερων, μέχρι να φτάσουμε στο συνολικό ξέσπασμα της ορχήστρας, κάτι που επίσης επαναλαμβάνεται με διάφορες μορφές. Ένα **δεύτερο** πιο ανάλαφρο θέμα οδηγεί σε μία μακροσκελή *coda*, με τα ξύλινα να αναλαμβάνουν τον πρωταγωνιστικό ρόλο. Το **αντάντε** είναι γραμμένο στη φόρμα ‘θέμα με παραλλαγές’. Εδώ κυριαρχεί η ηρεμία αφού μετά από τις επαναλήψεις των αρχικών θεμάτων τα έγχορδα παίζουν χαμηλόφωνα, έως και πιτσικάτο στις χαμηλότερες περιοχές προετοιμάζοντας το έδαφος για την έκπληξη, μέχρι που ξαφνικά ακούγεται το βροντερό ξέσπασμα. Οι παραλλαγές των θεμάτων στη συνέχεια γίνονται με περισσότερη ένταση και μεγαλύτερη συχνότητα, όμως το αστείο με το ξαφνικό φορτίσιμο δεν επαναλαμβάνεται.

Το **τρίτο μέρος** είναι ένα άψογο δείγμα μενουέτου του Χάυντν, αφού απομακρύνεται από τις επιταγές του παρελθόντος που ήθελαν να παίζεται σε αργό χορευτικό τέμπο, και μεταβάλλεται σε ένα μενουέτο σκέρτσο σηματοδοτώντας τις εξελίξεις του μέλλοντος. Το τρίο αυτού του μέρους είναι ενορχηστρωμένο για σόλο φαγκότο και έγχορδα, πάνω σε μία ανεξάρτητη μελωδική γραμμή, που συχνά συναντάται με την κύρια μελωδική γραμμή. Το **φινάλε** είναι επίσης πολύ χαρακτηριστικό δείγμα της γραφής του συνθέτη, όπου η φόρμα της σονάτας συνταιριάζεται με τη φόρμα του ροντό. Είναι ρυθμικό και γεμάτο ενέργεια καταλήγωντας σε μία συγκλονιστική *coda* που εισάγουν μεγαλοπρεπώς τα τύμπανα.

Νίκος Κυριακού

MAURICE STEGER

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ & ΦΛΑΟΥΤΟ ΜΕ ΡΑΜΦΟΣ

Ο Maurice Steger έχει ονομαστεί από τους μουσικοκριτικούς ως ‘ο Παγκανίνι του φλάουτου με ράμφος’, ενώ έχει επίσης χαρακτηριστεί ως ‘ο κορυφαίος βιτρουόζος παγκοσμίως στο φλάουτο με ράμφος’ (Independent). Σήμερα ο Maurice Steger θεωρείται ως ένας από τους πλέον συναρπαστικούς ερμηνευτές του συγκεκριμένου οργάνου, μαέστρους και καθηγητές μουσικής που εργάζονται στην σφαίρα της Παλαιάς Μουσικής. Με αυτές τις διαφορετικές ιδιότητες ενθουσιάζει το κοινό σε όλο τον κόσμο παρουσιάζοντας μία ποικιλία συναυλιών.

Ο Maurice Steger είναι ένας άπιστευτα χαρισματικός μουσικός. Αυθόρμητος, σαγηνευτικός και γεμάτος ενέργεια. Με το ζωντανό του παίξιμο, τον γεμάτο ένταση και πληρότητα ήχο του και τη φανταστική τεχνική του, αυτός ο ‘μάγος του φλάουτου με ράμφος’ έχει καταφέρει να φέρει στο προσκήνιο το συγκεκριμένο όργανο, με όλες τις συναρπαστικές του μορφές. Απόδειξη της επιτυχίας του αποτελεί το ECHO Classic Award που έλαβε το 2015 ως “Instrumentalist of the Year”.

Ως σολίστ, μαέστρος ή και με τις δύο ιδιότητες μαζί, εμφανίζεται τακτικά με κορυφαία σχήματα παλαιών οργάνων, όπως την Akademie für Alte Musik Berlin, τη Venice Baroque Orchestra, το English Concert και τους I Barocchisti. Επίσης εμφανίζεται με κορυφαίες μοντέρνες ορχήστρες, όπως η Zurich Chamber Orchestra, η hr-Sinfonieorchester Frankfurt, το Musikkollegium Winterthur, οι Berlin Baroque Soloists (Berlin Philharmonic), τα Canadian Violons du Roy και η NDR Radiophilharmonie.

Η μουσική δωματίου έχει εξέχουσα θέση στο πλούσιο και ποικίλο φάσμα καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων του Maurice Steger. Με συναδέλφους μουσικούς και φίλους, όπως οι Hille Perl, Daniele Caminiti, Naoki Kitaya, Mauro Valli, Sebastian Wienand, Fiorenza de Donatis, Diego Fasolis, Sol Gabetta και ο νεαρός Γάλλος τσεμπαλίστας Jean Rondeau, αφιερώνεται σε ένα συνεχώς ανανεωνόμενο ρεπερτόριο Παλαιάς Μουσικής. Παράλληλα με αυτό το είδος μουσικής, ο Maurice Steger ασχολείται επίσης με νέες μορφές συναυλιών και σύγχρονες συνθέσεις.

Οι περιοδείες του σε Ασία και Αυστραλία έχουν οδηγήσει σε εμφανίσεις με την Australian Brandenburg Orchestra, την Malaysia Philharmonic Orchestra και την Taipei Symphony μεταξύ άλλων. Ήταν ο πρώτος εκτελεστής φλάουτου με ράμφος από την Δύση που συνεργάστηκε με την Traditional Taipei Chinese Orchestra. Επιπλέον δίνει παραστάσεις συχνά στη Βόρειο και στη Νότιο Αμερική.

Η αφοσίωσή του στη μουσική εκπαίδευση είναι εξαιρετικά σημαντική για τον ίδιο. Εκτός της θέσης διευθυντή στη Gstaad Baroque Academy στο Menuhin Festival Gstaad, την οποία κατέλαβε το 2013 και επιπλέον των διάφορων master classes που οργανώνει, έχει εφεύρει τον χαρακτήρα του «Tino Flautino» με σκοπό να ευχαρίσει με έναν ευχάριστο τρόπο τα μικρά παιδιά να ασχοληθούν με την κλασική μουσική. Για το πιο πρόσφατο μουσικό παραμύθι του, επινόησε το «Ο Πινόκιο και ο φλαουτίστας».

‘Mr. Corelli in London’, ‘Una Follia di Napoli’, ‘Vivaldi: Concerti per flauto’ και ‘Telemann: Recorder Works’ με τις English Concert, τους I Barocchisti και την Akademie für Alte Musik Berlin είναι μερικές από τις πολυάριθμες βραβευμένες ηχογραφήσεις του, που έχουν κυκλοφορήσει από την Harmonia Mundi. Οι περισσότερες εξ αυτών είναι βασισμένες σε αρκετά ευφάνταστες ιδέες και αποτελούν μία διαρκή, στο χρόνο, απόδειξη των μοναδικών επιτευγμάτων αυτού του καλλιτέχνη. Το φθινόπωρο του 2016, το πιο πρόσφατο έργο του «*Souvenirs d’Italie*» κυκλοφόρησε με διάφορα έργα από χειρόγραφα του Earl of Harrach. Την άνοιξη του 2018 κυκλοφορεί ένα ντουέτο άλμπουμ με την Nuria Rial, μαζί με την Basel Chamber Orchestra, με χαρακτήρα ιταλικό. Το πρόγραμμα αυτό θα παρουσιαστεί και σε συναυλίες μουσικής δωματίου.

ΣΙΜΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣ ΒΙΟΛΙ

Ο Σίμος Παπάνας γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη το 1979. Σπούδασε βιολί, μπαρόκ βιολί, σύνθεση και μαθηματικά. Ξεκίνησε τις σπουδές του στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης, και τις ολοκλήρωσε στο Oberlin College και το Yale University στις Η.Π.Α. Καθηγητές του υπήρξαν ο Πέταρ Αρναούντοβ, ο Τάρας Γκαμπόρα, ο Έρικ Φρίντμαν (βιολί), η Μέριλιν Μακ Ντόναλντ (μπαρόκ βιολί) και ο Χρήστος Σαμαράς (σύνθεση).

Έχει συμπράξει σαν σολίστας με πολλές ορχήστρες, μεταξύ των οποίων η ορχήστρα του θεάτρου Bolshoi, η Kammerorchester Basel, η Geneva Camerata, οι κρατικές ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, η Καμεράτα της Αθήνας, η Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, η Φιλαρμονική της Σόφιας, οι Σολίστες της Σόφιας, η Συμφωνική Ορχήστρα της Κύπρου, η Συμφωνική του Μονάχου, η Φιλαρμονική ορχήστρα της Νοτιοδυτικής Γερμανίας, η μπαρόκ ορχήστρα "1756" του Σάλτσμπουργκ, η Louisiana Sinfonietta, οι American Bach Soloists και η Philharmonia Moments Musicaux της Ταιβάν. Έχει ηχογραφήσει σαν σολίστας για τις εταιρίες Deutsche Grammophon, BIS και Centaur. Μεταξύ των φεστιβάλ στα οποία έχει συμμετάσχει συγκαταλέγονται το φεστιβάλ του Verbier, το Schleswig-Holstein, τα Sommets Musicaux Gstaad, το διεθνές φεστιβάλ βιολιού της Αγ. Πετρούπολης, τις Baroktage Melk, τα Bristol Proms, το φεστιβάλ της Pollenca, το φεστιβάλ Αθηνών και το φεστιβάλ μουσικής του Τόκυο.

Οι συνθέσεις του έχουν παρουσιαστεί και ηχογραφηθεί σε πολλά μέρη του κόσμου (Η.Π.Α., Ρωσία, Καναδάς, Περού, Ιράν, Ιαπωνία, Ταιβάν και τις περισσότερες Ευρωπαϊκές χώρες), σε σημαντικές αίθουσες όπως η Musikverein της Βιέννης, η Tonhalle της Ζυρίχης και το National Concert Hall της Ταϊπέι, καθώς και σε θεατρικά φεστιβάλ όπου παρουσιάστηκε μουσική για θέατρο.

Από το έτος 2003 είναι μόνιμος εξάρχων της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΙΤΣΟΣ ΟΜΠΟΕ

Καλλιτεχνικός διευθυντής των Orpheus Soloists από το 2003, ιδρυτικό μέλος της Ελληνικής Ακαδημίας Ξύλινων Πνευστών από το 2004, καλλιτεχνικός διευθυντής και εμπνευστής του St George International Music Festival από το 2012 και καλλιτεχνικός διευθυντής του Σύγχρονου Ωδείου Θεσσαλονίκης από το 2016.

Ο Δημήτρης Κίτσος έχει πλέον καθιερωθεί ως σολίστ περιλαμβάνοντας στην καριέρα του συνεργασίες με τους Λεωνίδα Καβάκο, Nobuko Imai, Miklos Perenyi, Vladimir Mendelssohn, Lars Anders Tomter, Myriam Contzen, Christoph Henkel, Francois Benda, Hector McDonald, Christopher Hogwood, Christopher Warren-Green και με τα μουσικά σχήματα Folkwang Kammerorchester, Καμεράτα Αθηνών, Kammerphilharmonie Salzburg, Royal Danish Orchestra κ.α.

Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και στη Folkwang Hochschule στο Essen της Γερμανίας. Βραβεύτηκε στους διεθνείς Διαγωνισμούς της Helexpo, Folkwang Hochschule και Fernand Gillet. Από το 1998 είναι Σόλο Ομποϊστας της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

©Νάντας Στυλιανίδης

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της χώρας, με έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα και πλούσιο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο, από την ίδρυσή της, το 1959, έως και σήμερα.

Πολλές και σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση, με πρώτον τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλάτα, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ και Γεώργιο Βράνο. Σημερινή διευθύντρια της Κ.Ο.Θ., η πρώτη γυναίκα στη σχετική θέση, είναι η αρχιμουσικός Ζωή Τσόκανου, ενώ το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε εκατόν δέκα μουσικούς.

Το ρεπερτόριο της ορχήστρας καλύπτει το σύνολο των μουσικών εξελίξεων, από τη μουσική μπαρόκ ως και τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα, ενώ το φάσμα των δραστηριοτήτων της περιλαμβάνει και ένα ευρύτερο πλαίσιο μουσικών ειδών, όπως παραστάσεις όπερας και μπαλέτου, συνοδεία βιβλίου κινηματογράφου και συναυλίες συμφωνικού ροκ.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται από την Κ.Ο.Θ. στον εκπαιδευτικό της χαρακτήρα, αναπτύσσοντας ποικίλες δράσεις που περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τις συχνές επισκέψεις της σε σχολεία για την πραγματοποίηση συναυλιών με παράλληλη ενημέρωση, το θεσμό της 'Ανοιχτής Πρόβας' για τους μαθητές και τη δωρεάν είσοδο φοιτητών σε παραγωγές της.

Παράλληλα η Κ.Ο.Θ. βοηθά ουσιαστικά τους νέους Έλληνες μουσικούς, είτε μέσω των διαγωνισμών νέων καλλιτεχνών, είτε μέσω συναυλιών με συμμετοχή στην ορχήστρα σπουδαστών των ωδείων, είτε με την πραγματοποίηση εργαστηρίων σε μουσικά σχολεία.

Στο πλαίσιο του κοινωνικού της ρόλου η Κ.Ο.Θ. πραγματοποιεί συστηματικά ανοιχτές συναυλίες για το κοινό, συναυλίες με σκοπό τη συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης για ευπαθείς ομάδες συνανθρώπων μας ή για την ενίσχυση κοινωφελών ιδρυμάτων, ενώ πραγματοποιεί τακτικά επισκέψεις σε νοσοκομεία, ιδρύματα, ορφανοτροφεία, φυλακές, κέντρα απεξάρτησης κτλ. Την τελευταία δεκαετία έχει αναπτύξει μία έντονη δισκογραφική δραστηριότητα που περιλαμβάνει ηχογραφήσεις με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS, η MINOS EMI και η FEELGOOD RECORDS. Οι ηχογραφήσεις της Κ.Ο.Θ. έχουν βραβευθεί σε Ελλάδα και εξωτερικό και αποσπών διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο. Χαρακτηριστικά αναφέρονται το βραβείο ποιοτικής δισκογραφίας "Supersonic" του περιοδικού Pizzicato, τα πέντε διαπασών του περιοδικού Diarason και το βραβείο της Ένωσης Ελλήνων Θεατρικών και Κριτικών Μουσικών.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων καλλιτεχνών διεθνούς ακτινοβολίας.

Πέρα από τη συστηματική παρουσία της στη Θεσσαλονίκη και τις συχνές επισκέψεις σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, έχει εμφανιστεί σε όλο σχεδόν τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει εμφανίσεις της σε Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Μόναχο.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας

Αντώνης Σουσαμόγλου

Κορυφαίοι Α΄

Γιώργος Πετρόπουλος

Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti

Ευάγγελος Παπαδημήτρης

Εύη Δελφινόπουλου

Άκης Αρχοντής

Γιώργος Κανδυλίδης

Γκρέτα Παπά

Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη

Χριστίνα Λαζαρίδου

Γιώργος Γαρυφαλλάς

Έκτορας Λάππας

Στράτος Κακάμπουρας

Κωνσταντίνος Καμπάντης

Κωνσταντίνος Παυλάκος

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄

Ανθούλα Τζίμα

Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β΄

Αλκέτας Τζιαφέρης

Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπσιδης

Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πόπη Μυλαράκη

Ελευθ. Αδαμόπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Γιώργ. Κουγιουμτζόγλου

Μιγκέλ Μιχαηλίδης

Ίγκορ Σεαλαμαζίδης

Ίγνα Συμονίδου

Αναστασία Μισυρλή

Νίκος Τσανακάς

Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β΄

Αντώνης Πορίχης

Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα

Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Βιολέτα Θεοδωρίδου

Δημήτρης Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζιάν

Δημοσθένης Φωτιάδης

Πάυλος Μεταξάς

Θανάσης Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄

Βασίλης Σαΐτης

Απόστολος Χανδράκης

Dmitry Gudimov

Κορυφαίοι Β΄

Λίλα Μανώλα

Tutti

Βίκτωρ Δάβαρης

Δημήτρης Πολυζωίδης

Γιάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Μαρία Ανισέγκου

Δημήτρης Αλεξάνδρου

Ιωάννα Κανάτσου

Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α΄

Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδου

Μιχάλης Σαπουντζής

Γιώργος Πολυχρονιάδης

Ματέους Μπουκόβιαν-Μάτος

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Νικολός Δημόπουλος

Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Ανισέγκος

Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτρης Καλπαξίδης

Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ

Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Κοσμάς Παπαδόπουλος

Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β΄

Αλέξανδρος Σταυρίδης

Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Γιώργος Πολίτης

Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β΄

Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄

Τραϊανός Ελευθεριάδης

Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β΄

Βασίλης Βραδέλης

Παντελής Φειζός

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Ελευθέριος Γκρούνης

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Γρηγόρης Νέτσικας

Κορυφαίοι Β΄

Γιώργος Λασκαρίδης

Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄

Φιλήμων Στεφανίδης

Αθανάσιος Ντύνες

Κορυφαίοι Β΄

Φώτης Δράκος

Γιώργος Κόκκορας

Tutti

Ευάγγελος Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Α΄

Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτρης Βίττης

Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α΄

Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α΄

Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Απόστολος Χανδράκης

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Δημοσθένης Φωτιάδης

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Ζωή Τσόκανου

artisticdirector@tssso.gr

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Χρυσή Γκαρίπη

admin@tssso.gr

2310257900 (εσωτ.812)

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΑ ΚΑΛΛ.ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Μίνα Παπακωνσταντίνου

mina@tssso.gr

2310257900 (εσωτ.840)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Φίλιππος Χατζησίμου

philh@tssso.gr

2310257900 (εσωτ.810)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Νίκος Κυριακού

info@tssso.gr

2310257900 (εσωτ.801)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Μαρία Νιμπή

maria@tssso.gr

2310257900 (εσωτ.800)

Όλγα Αϊλαρούδη

olga@tssso.gr

2310257900 (εσωτ.811)

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Μανώλης Αδάμος

economics@tssso.gr

2310589159

Έφη Τερζή

accounting@tssso.gr

2310589157

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΑΡΧΕΙΟ

Θεοδώρα Καραμανίδου

library@tssso.gr

2310589156

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΑΠΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Δήμητρα Ασλάνογλου

schools@tssso.gr

2310257900 (εσωτ.813)

ΤΑΜΙΑΣ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Έλενα Παράσχου

boxoffice@tssso.gr

2310257900 (εσωτ.802)

2310236990

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ

Πέτρος Γιάντσης

Γιώργος Νιμπής

2310257900 (εσωτ.803)

ΚΛΗΤΗΡΑΣ

Νικηφόρος Κάκογλου

nikiforos@tssso.gr

2310257900 (εσωτ.8023)

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Γραφεία Διοίκησης και Αίθουσα Συναυλιών

«Σόλων Μιχαηλίδης»

Λεωφόρος Νίκης 73, 54622 Θεσσαλονίκη

T. 2310 257900, Φ. 2310 252035, E-mail: info@tssso.gr

Ε.Τ.Ο.Σ. της Κ.Ο.Θ.

Κτίριο Μονής Λαζαριστών

Κολοκοτρώνη 21, 56430 Σταυρούπολη

T. 2310 589156-9, Φ. 2310 604854

Προπώληση εισιτηρίων:

Εκδοτήριο ΚΟΘ, Λ. Νίκης 73

T. 2310 236990

& από το www.tssso.gr

FEEL

UNI QUE

THE
LUXURY
HOTELS

MEDITERRANEAN
PALACE

GRAND HOTEL
PALACE

Επίσημοι Χορηγοί
Φιλοξενίας

MEDITERRANEAN PALACE / 3, Salaminos & Karatassou str. 54626 Thessaloniki
t. +30 2311 240400, med@theluxuryhotels.gr
GRAND HOTEL PALACE / 305, Monastiriou str. 54628 Thessaloniki
t. +30 2310 549000, grand@theluxuryhotels.gr

www.theluxuryhotels.gr